

Nota redacției. Prezenta rubrică, susținută de Natalia Zavtur, șef sector Campusul competențelor, are ca obiectiv trecerea în revistă a unor publicații periodice de specialitate din țară și de peste hotare, prezente în colecțiile BM „B.P. Hasdeu”. Sperăm să facilităm prin aceasta lectura profesională, atenționând asupra problemelor actuale ale teoriei și practicii biblioteconomice.

БИБЛИОТЕКА, revistă rusească de nivel național, de masă, ilustrată, apare din anul 1910, având periodicitate lunară; include articole care reflectă, cu precădere, practici ale bibliotecilor, dar înserând și generalizări teoretice.

Numărul 9' 2020. Inițial, în mod prestabilit, revista comunică noutățile (rubrica *Colecția noutăților*). De data aceasta, este vorba despre *Iarmarocul internațional de carte* de la Moscova (septembrie 2020). Pe marginea comentariilor asupra evenimentului, aflăm despre editarea unor publicații deosebite: comicsuri – istorii desenate, în format tipar sau electronic; romane create de colective de scriitori; cărți bazate integral pe dialogul cu cititorii; opere, conținând convorbiri autentice (neredactate) cu diverse persoane; ediții cu istorii anecdotice despre scriitori. Desigur, această informație poate fi utilă bibliotecarilor, deoarece

ei, ca și scriitorii, editorii, sunt interesați să captiveze utilizatorii cu noi genuri literare și editoriale (pp. 4-5).

La masa rotundă a revistei, sunt invitați specialiști ai bibliotecilor, responsabili de aderarea la Proiectul național „Cultura”. Discutând, ei au mărturisit despre problemele, dificultățile și erorile admise în *procesul de elaborare a proiectelor instituționale*. În scopul îmbunătățirii proiectării, au fost punctate unele elemente de considerare: reflectarea aspectelor inovative, raportarea acestora la activitatea de ansamblu a instituției modernizate, încadrarea instituției

în infrastructura comunitară, planificarea impactului social etc. (pp. 6-9).

Articolul, dedicat *promovării cărților rare*, impresionează prin evidențierea unor tehnici eficiente de folosire, în scopul dat, a *rețelelor sociale*. Astfel, reținem că materialele grupului sunt distribuite pe anumite rubrici, diseminate în ore anumite, iar stilul de publicare (oficial sau publicistic) diferă de la un canal la altul (Natalia Zemkova; pp. 13-14).

Relația utilizatorului de informație cu cartea este adesea imprezvizibilă. Un student și-a vândut automobilul, folosind banii pentru reeditarea cărții preferate a bunicii sale despre bucătărie, datată la începutul secolului XX. Să fie oare vorba de un tribut adus cărții în era digitală? Ca atare, articolul, din care este sustras acest fapt, conduce la *ideea durabilității cărții în timp*, or aceasta având de partea sa susținători fideli: biblioteci, editori și persoane în parte, care apreciază cartea ca valoare (Liubovi Soloduhina; pp. 15-22).

Literatura tehnică este prezentă în biblioteca publică, întrucât, în funcție de statut, printre scopurile sale sociale, se înscrie educarea culturii tehnice a cetățenilor. O experiență sugestivă în această privință este descrisă de autoarea Liubovi Fasahova. Ea menționează realizările de succes ale bibliotecii (Biblioteca Națională a Republicii Komi) în lucru cu tinerii, și anume: oferă sistematic elevilor cunoștințe generale tehnice și economice (despre business, antreprenariat, drept de autor, brevete de invenții, brand etc.); colaborează cu centre pentru tineret; asigură cu resurse de informare și organizatoric concursuri comunitare privind dezvoltarea gândirii și creației tehnice (pp. 23-28).

În practica bibliotecilor, s-a afirmat deja *instruirea „seniorilor”* privind alfabetizarea digitală. Însă, procesul dat este însoțit de anumite probleme și dileme care diminuează efectele dorite. Cum pot fi depășite dificultățile, spun autorii Ivan Nazin și Anton Șulișenko. Ei atenționează că în organizarea serviciilor pentru seniori trebuie luate în considerare următoarele aspecte: particularitățile fiziologice, psihologice ale vârstnicilor; nivelul diferit al cunoștințelor informatice de bază; uneori, ne-dorința de a însuși ceva nou; altădată, preferința de a lucra cu propriile dispozitive; la fel, trebuie identificate mecanismele de motivare a învățării și, mai ales, selectați cu grijă formatorii (pp. 29-31).

Descoperim în revistă modelul unui serviciu de instruire (Școala cititorului), privind *formarea culturii informației*. În

distribuție: sarcinile, conținuturile, formele și metodele de predare/învățare, cerințele față de formatori, crearea unui site al serviciului (Mariana Șarovarova; pp. 32-35).

Contribuția bibliotecii publice la *cultivarea dragostei pentru plaiul natal* este oglindită în articolul autoarei Olga Maslova. Captivează diversitatea metodelor utilizate: dialoguri interactive, master-class-uri, lecții, concursuri, excursii. În ce privește domeniile de referință, acestea marchează o sferă largă de cuprindere: oameni de seamă, monumente istorice, obiecte culturale, locuri pitorești, întreprinderi industriale, meșteșuguri populare etc. (pp. 36-40).

Ce poate face o bibliotecă pentru *a câștiga tinerii*? Evident, a fi acolo unde sunt ei, a colabora cu centrele comunitare pentru tineret, a căuta potențiali utilizatori printre anumite grupe sociale (de exemplu, studenți străini), a îmbina lectura cu activități pe placul tinerilor (concerte, demonstrarea modei, sesiuni foto, expoziții cu vânzare a obiectelor de cultură etc.). Despre aceasta scrie pe paginile revistei autoarea Larisa Magazevskaia (pp. 40-47).

La rubrica *Păstrăm tradiția – creăm viitorul* sunt înserate publicații, care relatează: cum este promovată cartea religioasă în bibliotecă; ce prevede acțiunea „Super cititorul”; iar pentru delectare – o frumoasă creație în versuri cu titlul *Odă bibliotecii* (pp. 48-51).

Revista oferă *cunoștințe metodologice* bibliotecarilor responsabili de animațiile culturale, prezentând scenariul jocului Quest cu tematică patriotică (Natalia Semenciukova; pp. 52-57) și a jocului „Compasul juridic”, cu privire la dreptul electoral (Galina Șerbakova; pp. 60-63). De real folos sunt recomandările privind organizarea unei manifestări literare (Irina Deineko; pp. 68-72), precum și comunicarea cu utilizatorii cu deficiențe locomotorii, de auz și de vedere (Natalia Kuleșova; pp. 73-76).

Numărul 10` 2020. Din *colecția noutăților*, înserată în revistă, merită atenție discutarea strategiei naționale de dezvoltare a bibliotecilor din Rusia (în cadrul unei reuniuni profesionale). Printre cele menționate, pare a fi oportună *ideea dezvoltării sistemului expertizei editoriale*, astfel cum, astăzi, piața cărții este împresurată cu literatură fără valoare (p. 4).

O sinteză panoramică a *vieții profesionale a bibliotecarilor în situația pandemică* este prezentată de autoarea Victoria Meșeriakova. Din șirul caracteristicilor identificate fac parte: capacitatea de adaptare a bibliotecii la noile condiții de viață, distribuirea informației

veridice despre pandemie, extinderea conținutului video, centrarea atenției asupra muncii de calitate și asupra priorităților, crearea imaginii noi a bibliotecii (pp. 6-9).

Pe același palier, se plasează articolul consacrat *dezvoltării profesionale a bibliotecarilor în perioada pandemică*. Aici sunt descrise practicile desfășurate pe două direcții: schimb de experiență și formare profesională. Impresionează întrebările lansate pentru meditație: „Cum concurăm cu bloggerii?”, „Ce poate și ce nu poate să facă bibliotecarul în lumea virtuală?”, „Cine citește postările bibliotecii?” ș.a. Intrigă viziunea privind rolurile viitoare ale specialiștilor de bibliotecă, și anume de: creatori de produse culturale informatice, curatori pentru dezvoltarea personală, trainerii în stimularea gândirii creative, tutorii în educația estetică (Tatiana Pantiuhova; pp. 10-16).

Revista revine la discuția cu specialiștii bibliotecilor vizavi de *cele mai solicitate baze de date de către utilizatori* (nr. 7-8, 2020). Pe lângă expunerea problemelor, poate fi vizualizat un tabel, incluzând resursele informatice avute în vedere, precum și avantajele de utilizare a acestora. La finele dialogului, sunt specificate criteriile selectării bazelor de date, pretențiile față de producători, alături de dorința de colaborare reciproc interesată (pp. 26-31).

O schiță despre *parteneriatul cu bibliofili* aparține autoarei Nina Karpova. Cine, dacă nu cei ce iubesc cartea, sunt prietenii fideli ai bibliotecilor? Din experiența relatată, aflăm că donațiile bibliofililor au stat la baza creării unor colecții prețioase ale bibliotecii (Biblioteca Orășenească Centrală pentru Copii din Sankt-Petersburg): de carte minusculă, de carte editată în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial, a colecției „Pușkiniana”, mini-colecțiilor de cărți cu ex-librisuri și autografe. Cine sunt donatorii? Intelectualii de elită: artiști plastici, editori, literați. Ei nu dăruiesc cărți doar din bibliotecile personale, ci și adunate de la alții; de asemenea, ei participă la lansarea donațiilor și la alte evenimente culturale ale bibliotecii (pp. 37-41).

Imaginea de ansamblu a unei biblioteci de proporție, centru biblioteconomic regional (Biblioteca de Stat Științifică Universală

din Belgorod) poate fi percepută din *interviul acordat revistei* de către directorul acestei instituții. Cunoaștem că: biblioteca are propriul edificiu; din 20 de subdiviziuni – 16 sunt destinate deservirii utilizatorilor; realizează proiecte de importanță regională așa ca: „Harta literară a regiunii”, „Tinerii aleg lectura”, „Biblioteca – spațiu electronic pentru toți și pentru toate” etc.; 19 grupuri tematice promovează biblioteca pe rețelele sociale; renovarea site-ului se produce o dată la 1-2 ani. Acestea și multe alte date, evocate de respondent, vorbesc în favoarea bibliotecii (Nadejda Rojkova; pp. 46-53), iar interviul va continua în numărul următor al revistei.

O bună parte din publicații reflectă *viața culturală, educațională a bibliotecilor*. Din materialele unui webinar al bibliotecarilor, aflăm despre promovarea valorilor ținutului natal, participarea specialiștilor din exterior la organizarea activităților educative (pp. 17-19), popularitatea evenimentelor culturale online așa ca: concursul declamatorilor de poezie, diverse jocuri (integrame, cuvinte încrucișate, ghicitori, întrebări, jocuri quest), excursii și promenade virtuale (pp. 20-25). Cunoaștem, de asemenea, că unele biblioteci acordă preferință jocurilor senzoriale, de masă și celor interactive pe panourile LED (pp. 70-72), altele practică excursii cu prezență fizică în locuri mai puțin accesibile: arhive, stațiuni anti-incendiu (pp. 34-35), hidrocentrale, azil pentru animale domestice sau la poalele munților (pp. 42-45).

Descoperim în revistă recomandări pentru *teatrul din bibliotecă* (Galina Șigoleva; pp. 67-69), scenariul unui maraton literar (Tatiana Galiakberova; pp. 73-76), utilizarea *elementelor de decor* pentru diverse evenimente (Anna Grigorieva; pp. 79-80).

Sunt sugestive articolele dedicate unui bibliotecar veteran (la aniversarea de 100 de ani) și unui invitat al bibliotecii – ilustrator de cărți (pp. 58-60, 76-78).

Numărul 11` 2020. Parcurgând *colecția noutăților* revistei, aflăm despre subiectele discutate la *Forumul național al bibliotecilor publice* (noiembrie 2020). Acestea sunt: dezvoltarea colecțiilor, îmbunătățirea lucrului cu personalul, evidența activităților virtuale, mediatizarea vieții bibliotecilor (pp. 4-5). (De altfel, aceleași preocupări ca și ale noastre.)

Cine dintre cititorii revistei a consultat *agenda unui conducător de proiect*, publicat în numerele 3-4-6/2020, va găsi aici partea finală, cu recomandări sub aspectele: rapoarte, controale, cheltuieli de timp, respectarea cadrului legal (Tatiana Kolokova; pp. 6-8).

Interviul întreținut cu un designer-arhitect pune în lumină metodologia elaborării proiectului pentru *designul bibliotecii model*. Sunt oferite răspunsuri la unele întrebări vitale: cum se leagă designul de conceptul bibliotecii în ansamblu, cum poate fi extins spațiul util al bibliotecii, cum se va proceda în cazul când obiectele prevăzute de design nu pot fi procurate, ce neajunsuri sunt identificate în designul bibliotecilor deja modernizate etc. (pp. 9-12).

Prezintă interes articolul dedicat maratonului pentru tinerii specialiști de bibliotecă cu tema *Modelarea mediului de comunicare a bibliotecii*. Structurat pe câteva componente (tema, formatul, participanții), acesta oferă atât conținut, cât și cadrul metodologic corespunzător (Irina Matveeva, Olga Gorbat, Tatiana Plotnikova; pp. 13-16).

Este dificil să captezi un nou utilizator al bibliotecii, însă cum se poate face acest lucru timp de 15 secunde, *utilizând rețelele sociale*, scrie autoarea Elizaveta Rogova. Printre sfaturile practice propuse de ea se regăesc: selectarea modului corespunzător de prezentare a informației (foto/video/imagini), crearea de conținut original, marcarea hashtag-urilor, planificarea livrării conținutului, colectarea cu rezervă a fotografiilor, urmărirea informației despre trendurile noi. Și, cu siguranță, utilizatorul de Instagram, captivat, se va întreba: „Oare aceasta e bibliotecă?” – „Închipuiți-va, da!” (pp. 17-19).

Secretele *personalului bibliotecii responsabil de promovarea și comunicarea* sunt identificate de către revistă în cadrul unei mese rotunde cu specialiștii vizați. Ei, în majoritate, au studii în domeniul comunicării, dar au învățat să exercite sarcini specifice activității bibliotecii. Totodată, promovarea este efectuată și de bibliotecari, care au însușit cultura comunicării publice, fotografierea, utilizarea rețelelor sociale, orientarea în conjunctura pieței media (pp. 20-25). Evident, complementaritatea în profesia bibliotecarului este o realitate benefică.

Urmărim pe paginile revistei continuarea interviului cu Nadejda Rojkova, directorul Bibliotecii de Stat din Belgorod. Această parte este dedicată modernizării bibliotecilor din regiune,

pornind de la elaborarea documentelor de reglementare, continuând cu identificarea resurselor, formarea personalului, dezvoltarea parteneriatelor etc. Remarcăm o experiență unică – *crearea bibliotecilor cu profil tematic* (biblioteca „de sănătate”, biblioteca „pâinii”, biblioteca de „brand teritorial” ș.a.) (pp. 36-44).

Merită atenție publicațiile revistei dedicate *experienței bibliotecilor pe direcții anumite*: colectarea artefactelor, în vederea promovării valorilor ținutului natal (pp. 26-29), aplicarea metodelor non-formale de studiere a limbii engleze (pp. 45-46), practicarea diferitor tipuri de expoziții (pp. 46-47), promovarea lecturii pentru părinți și copii (pp. 51-55, 59-61), organizarea evenimentului în baza unei singure cărți (pp. 63-67), dezvoltarea parteneriatelor privind deservirea bibliotecară a persoanelor cu nevoi speciale (pp. 68-72). O practică inedită este crearea în bibliotecă a zonei distincte „art-media” – un spațiu conceput pentru demonstrarea legală a filmelor online, fiind folosit și pentru prezentări de carte, expoziții, lecții publice, jocuri și alte activități ale bibliotecii, destinate creației, odihnei și recreerii (pp. 72-74).

Interviul cu scriitorul Evghenii Rudașevski evocă subtilități ale creației (selectarea temelor, maniera de a scrie, sursele de inspirație etc.); include *o mențiune favorabilă la adresa bibliotecarilor*: „comunicarea cu ei este la fel de valoroasă ca și cărțile pe care le oferă spre lectură” (Anna Panina; pp. 75-80).

Numărul 12' 2020. În prim plan, revista comunică despre un forum al bibliotecilor pentru copii. Subiectele discutate au vizat: competențele bibliotecarilor specializați *în lucrul cu copiii*, activitatea în condițiile pandemiei, probleme ale formării culturii informației copiilor (pp. 4-5).

Un șir de articole se referă la teoria și metodologia muncii. Astfel, în detaliu sunt elucidate *nuanțele digitizării*: selectarea cărților de patrimoniu, înregistrarea lor, scanarea, promovarea (Olga Palkevici; pp. 6-11). *Normarea muncii* este abordată sub aspectele: importanța normării, tipurile de norme, baza legislativă, tehnica de calcul a volumului muncii în funcție de norme și bugetul de timp, repartizarea bugetului de timp pentru realizarea obiectivelor planificate

(Irina Tikunova; pp. 12-18). Formarea *competențelor digitale* este descrisă cu referire la aplicarea platformei Skype vizavi de avantajele: acordarea de întrebări și răspunsuri, discutarea în timpul evenimentului, simplitatea în utilizare (Elena Semenihina, Natalia Emelianova; pp. 19-21). Opțiunile „pro” și „contra” *aplicării ștampilei* pe cărțile rare sunt examinate în baza criteriilor: experiența bibliotecilor, tradiția muzeelor, abordarea estetică, deteriorarea fizică etc. (Natalia Lihaciova; pp. 22-26).

Sunt sensibil utile recomandările privind gestiunea eficientă a *contului bibliotecii pe Instagram*. În viziunea autoarei Svetlana Alexeeva acestea presupun: elaborarea planului de conținut, care ar include data publicării, denumirea activității, textul (pe scurt); identificarea hashtag-urilor; folosirea unui serviciu internet de verificare gramaticală a textului; prezentarea imaginii cărților nu doar în plan frontal, ci și în profil, ca să se poată evalua volumul, formatul etc. (pp. 27-30).

Autorul Igor Novikov descrie tehnologia organizării unui *hackathon al bibliotecarilor*, apelând la o experiență concretă. În cazul descris, scopul hackatonului a fost găsirea soluțiilor de îmbunătățire a interacțiunii bibliotecii cu utilizatorii. Produsul elaborat a avut ca expresie aplicația online – *Clubul intelectual „Să facem cunoștință”* (pp. 37-41).

Autoarea Nadejda Kuznețova pledează pentru un *Raport narativ ideal al activității bibliotecii*, oferind un șir de propuneri, în legătură cu aceasta. Printre cele care suscită reflecție, menționăm: renunțarea la limba oficială; scrierea adnotărilor la raport și la fiecare compartiment; includerea fotografiilor care să demonstreze realizarea faptelor; prezentarea diagramelor, schemelor. Efectiv, redacția revistei invită autorii să urmeze discutarea subiectului în cauză (pp. 42-44).

În paginile revistei, continuă dialogul la masa rotundă cu responsabilității bibliotecilor pentru *comunicare și promovare*. S-au vehiculat întrebările: „Care sunt sursele de generare a informației pentru mediatizare?”, „Ce metode contribuie la îmbunătățirea promovării imaginii bibliotecii?” Deși cele spuse confirmă niște adevăruri, e bine ca acestea să fie luate drept călăuză. Așa, de exemplu, să se țină cont că viața bibliotecilor, bogată în activități și evenimente, este sursa principală de inspirație pentru promovarea imaginii. Eficacitatea publicării sporește dacă informația este adresată unui auditoriu concret, dacă se monitorizează conturile

pe rețele ale colegilor, dacă utilizatorii sunt provocați să participe la evenimentele bibliotecilor (pp. 31-36).

De regulă, revista oferă *tribuna unui director de bibliotecă*, care vorbește despre schimbări și inovații, despre evoluția bibliotecii în perspectivă (Vera Pavlova; pp. 49-55).

Vizavi de modernizare, impresionează descrierea *designului unei biblioteci publice*, tip filială. Acesta prevede: spații de deservire a diferitor grupe de utilizatori, o sală pentru lucrul individual, alta pentru istoria ținutului natal, un laborator pentru activități de creație, locuri destinate vernisajelor de pictură, galeriilor de fotografii etc. (Svetlana Ahmetdinova; pp. 72-75).

Câteva publicații evocă *experiențe ale bibliotecilor* privind promovarea lecturii, prestarea serviciilor, activitatea cultural-educativă. Par a fi atrăgătoare: concursul traducerii poveștilor din diferite limbi (Olga Maslova; p. 48); evenimentul „Noaptea cărților lui Harry Potter”, în contextul acțiunii internaționale cu același titlu (Tatiana Krugova; pp. 60-62); proiectul „Lumea sub microscop” (eveniment pe marginea unei cărți) (Anna Saicenkova; pp. 63-65); festivaluri literare în bază de parteneriat (Ecaterina Volkova; pp. 79-80 și coperta).

Oaspetele revistei la „sufrageria literară”, un scriitor popular, dezvăluie detalii ale muncii de creație, cercul propriu de lectură, relațiile cu cititorii și biblioteca (pp. 68-71).

БИБЛИОТЕКОВЕДЕНИЕ, revistă editată de Biblioteca de Stat a Rusiei, fondată în anul 1952, apare de 6 ori pe an; poartă caracter științifico-practic. Este inclusă în „Lista revistelor rusești recenzate, indicate să reflecte rezultatele tezelor de doctorat în vederea obținerii titlurilor științifice de doctor și doctor habilitat”. Prezintă, în paralel, abstractul articolelor și referințele bibliografice în limba engleză.

Numărul 6` 2020. În ultimii ani, știința și comunicarea științifică s-au schimbat radical. Aceasta a determinat noi *tendențe în activitatea bibliotecilor* privind furnizarea informației științifice. Cum percep bibliotecile universitare provocarea dată, deducem din primul articol al revistei. Este vorba despre un studiu comparativ al bibliotecilor universităților din Rusia și de peste hotare, privind susținerea procesului de cercetare științifică. În urma investigației, s-a constatat că primele înregistrează omisiuni în raport cu omoloagele lor: nu se face deservirea funcțional-specializată a cercetătorilor, nu sunt prestate date de cercetare. S-a concluzionat

că soluționarea acestor probleme ar eficientiza deservirea cu scop precis a oamenilor de știință. Articolul prezintă interes și pentru încercarea de a *delimita serviciile de bibliotecă destinate cercetătorilor în: informațional-biblioteconomice și general-științifice* (Olga Lavrik, Tatiana Kaliujnaia; pp. 567-579).

Cu referire la știință, apare articolul *Concursul lucrărilor științifice în domeniul biblioteconomiei*, în care sunt examinate subiectele: începutul, evoluția, tipul de lucrări, conținuturile, participanții, laureații etc. Credem că materialul este un model sugestiv de analiză a genului nominalizat de activitate (Vladimir Firsov, Polina Lodighina; pp. 580-588).

Din perspectiva *publicării lucrărilor cadrelor științifico-didactice de biblioteconomie* în revistele de specialitate din străinătate, prezintă interes articolul autoarei Svetlana Savkina, realizat pe marginea unui studiu. Au fost cercetate 130 de reviste, conținând rubrica „Library and Information Sciences”, indexate de Web of Science, fiind selectate cele cu profil didactic. În urma analizei, în funcție de un șir de criterii esențiale (tematica, hotarele cronologice, prestigiul editurii, cerințele de redactare, citarea ș.a.), a fost elaborat un tablou de ansamblu al ofertelor avantajoase, benefic cercetătorilor pentru alegerea potrivită de a publica (pp. 629-642).

Din articolul despre *resursele electronice de istorie locală* merită atenție reflecțiile privind criteriile de evaluare a calității acestora. De exemplu, criteriul „cerințe locale” include elementele: hotarele teritoriale, perioada de timp, reflectarea producției editoriale locale, prezența informației în limbile vorbite de populația băștinașă, posibilitatea de reconectare la limba oficială, linkuri la informații suplimentare cu conținut local (Liubovi Taranenko, Larisa Mironova; pp. 589-598).

Autorul Alexandr Kunin abordează problema promovării tipului de documente *istorii desenate* (comicsuri, romane grafice etc.). El propune ca acestea să fie numite „texte izografice” (рус. «изотекст»). În ce privește participarea bibliotecilor la popularizarea lor, spune că experiența este încă fragilă, deși ideea a stârni

interesul bibliotecarilor și a utilizatorilor. Ca urmare, în unele biblioteci au apărut subdiviziuni specializate, se face achiziția respectivelor documente, sunt organizate întâlniri tematice, lecții, ateliere master-class-uri etc. (pp. 610-619).

Cum poate fi formată imaginea publicitară a bibliotecii cu ajutorul *interviului semi-formalizat*, aflăm din articolul semnat de Anna Rihtorova. Metodica interviului prevede: respondentului i se oferă un plan cu o listă de întrebări obligatorii; el poate să răspundă, în funcție de felul cum percepe întrebările, să schimbe de sine stătător ordinea de examinare a temelor, să ofere informații desfășurate despre sine și despre interesele sale, altele decât datele demografice. Într-un interviu de acest gen, rolurile intervievatului și respondentului sunt distribuite egal; informația obținută este bogată, dezvăluind și aspecte necunoscute. Astfel, imaginea publicitară a bibliotecii prezentată din perspectiva utilizatorilor, poate fi sensibil atrăgătoare (pp. 655-667).

Câteva publicații ale revistei au *caracter istoric propriu-zis*: prima conține analiza unei cărți noi, dedicate istoriei bibliotecilor din țară, din perioada celui de-Al Doilea Război Mondial (Iuri Grihanov; pp. 603-609); a doua evocă viața și opera unui bibliograf eminent (Irina Karpova, Natalia Kocetkova, Irina Velokodnaia; pp. 621-628); ultima reflectă activitatea editurii de carte rusă „I. Ladajnikov” din Berlin, de la începutul secolului XX (Alex Anisimov; pp. 643-654).

БИБЛИОГРАФИЯ, revistă fondată în anul 1929 de Camera Cărții din Rusia; apare lunar, este inclusă în „Lista revistelor rușești recenzate, indicate să reflecte rezultatele tezelor de doctorat în vederea obținerii titlurilor științifice de doctor și doctor habilitat”. Include, cu precădere, publicații din domeniul bibliografiei, se adresează și altor sfere înrudite; prezintă abstractul articolelor în rusă și engleză.

Numărul 6` 2020. *Bibliografia de recomandare* face parte din produsele de bibliotecă, populare anterior. Dar, oricât de paradoxal ar părea, nu și-a pierdut nici azi actualitatea; din contra, după cum se spune în articolul înserat în primele pagini ale revistei, produsele și serviciile bibliografice de recomandare sunt sensibil solicitate. Unul din motive ține de dificultatea de orientare a utilizatorilor în torentul imens de informație, când opinia unui expert este de bun augur. Totuși, în cea mai mare parte, efectele se datorează accesibilității serviciilor, grație adaptării lor la

tehnologiile informaționale în continuă dezvoltare. Bibliotecile practică o mare diversitate de metode și forme de recomandare online a cărților (Valentina Brejneva; pp. 3-14).

Cu referire la *bibliografia de recomandare*, este și publicația autoarei Olga Rešetnikova. Ea analizează studiile științifice și lucrările cu caracter metodologic din domeniul bibliografiei de recomandare din anii '70-80 ai secolului trecut, concluzionând că unele realizări au fost cu adevărat inovatoare. Printre acestea se înscriu: trecerea de la concepția de directivă de „propagandă” la paradigma umanistică de „recomandare”; substituirea termenului „clasificarea cititorilor” cu „tipologia cititorilor”, acesta din urmă asigurând diferențierea după criterii esențiale, motivaționale. În general, autoarea este de părere că multe din ideile elaborate în trecut nu și-au pierdut nici azi actualitatea și importanța practică (pp. 61-70).

În sprijinul *activității profesionale a bibliografilor* sunt și articolele consacrate: producției bibliografice a Bibliotecii de Stat din Rusia (Natalia Lelikova; pp. 15-29); organizării colecțiilor de referință în aceeași bibliotecă (Nadejda Maslovskaja; pp. 30-37); tipurilor de resurse online cu caracter istoric ale bibliotecilor (Milena Suhotina; pp. 38-47); personalităților istorice din domeniul bibliografiei (Elena Okorokova; pp. 71-80; Leonid Fursenko; pp. 88-100).

Merită atenție articolul dedicat participării bibliotecilor la soluționarea unei probleme sociale stringente – *combaterea informației false*. De ce bibliotecile? Pentru că au drept sarcini inerente: promovarea informației de calitate, educarea culturii informației, dezvoltarea spiritual-culturală a cetățenilor. Totodată, ele înseși nu sunt protejate de influențe negative în contextul circulației libere a informației. Autoarea articolului, Marina Neșceret, tratează cuprinzător tema vizavi de subiectele: fenomenul „știri false” (fake news), istorii de mistificație informațională, informația falsă în epoca Internetului, politici IFLA și practici ale bibliotecilor privind protecția informațională a utilizatorilor (pp. 48-60).

Imaginea bibliotecii ca instituție deschisă, receptivă la problemele sociale, utilă comunității, poate fi sesizată în articolul autoarei Irina Pavlicenko. Ea se referă la un fapt istoric trist – blocada de la Leningrad, în cel de-Al Doilea Război Mondial, elucidând contribuția bibliotecilor la cauza de supraviețuire a populației. Cazul descris vizează lupta cu foametea, or în contextul îndemnului populației urbei de a dezvolta horticultura, bibliotecile achiziționau și difuzau literatură în ajutorul acestei îndeletniciri, organizau lecții, invitând agronomi, chiar cultivau leguminoase pe micile terenuri date în folosință de către autorități (pp. 81-87).

Din *experiența de peste hotare*, revista comunică despre muzeul „Johann Gutenberg” din Mainz, prin intermediul autoarei Maria Bogdanovici. Este vorba de un muzeu al activității editoriale cu o istorie de peste 100 de ani, ce conține colecții unicate de cărți, expozate și colecții muzeistice. Curios, colecția de ex-libris-uri este considerată una din cele mai mari din lume, la fel colecția de cărți minuscule, cea mai mică carte având înălțimea de 1,5 mm. (pp. 101-109).

La rubrica *Arta cărții* sunt inserate articole despre: particularitățile activității de copertare a cărților (Natalia Radișauskaite; pp. 110-116); colecțiile de cărți rare din bibliotecile regionale (Ilya Pcelințev; pp. 117-126; Ludmila Pronina, Olga Gorelkina; pp. 127-134; Andrei Borodikin; pp. 135-142). În ultimele pagini ale revistei, se regăsesc: prezentarea unei cărți de istorie a bibliotecilor (Tatiana Ladojina; pp. 143-147), sinteza unei conferințe științifico-practice (Natalia Sitnikova, Irina Matveeva; pp. 148-159) și a unui seminar științifico-metodic (Olga Ilina; pp. 156-159).

Privitor la conținutul revistei, în ansamblu, mai adăugăm că fiecare număr include și informații despre noile apariții editoriale și evenimente din domeniul specialității.